

I det här fallet rör det sig emellertid om en förordning med allmän räckvidd som fastställer ett tekniskt ramverk för att möjliggöra att alla unionsmedborgare beviljas ett digitalt covid-19-intyg som är direkt tillämpligt i de nationella rättsordningarna. Medlemsstaterna har inget utrymme för skönsmässig bedömning. Antingen uppfyller deras nationella covid-19-intyg de villkor som anges i förordningen och medborgaren åtnjuter ett europeiskt digitalt covid-19-intyg, eller så gör de inte det och medborgaren får inte det europeiska digitala covid-19-intyget.

Fjärde grunden: Felaktig rättstillämpning vad gäller att talan är ägnad att ge den part som väckt talan en personlig fördel. Tribunalen slog fast att en ogiltigförklaring av de omtvistade förordningarna inte sannolikt kommer att ge medborgarna någon fördel eftersom förordningarna endast utgör ett tekniskt ramverk. Det går dock inte att bortse från att en ogiltigförklaring av de omtvistade förordningarna, såvitt gäller de bestämmelser däri genom vilka icke-testade personer beviljas det europeiska digitala covid-intyget, skulle göra det möjligt att skydda unionsmedborgarnas hälsa och liv.

Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att förlänga bestämmelsens giltighet fram till den 30 juni 2023. Tribunalen slog fast att proportionalitetsprincipen hade iakttagits ”med hänsyn till de osäkerheter som kvarstår kring pandemins framtida utveckling”. Tribunalen åberopade här emellertid försiktighetsprincipen, vilken skiljer sig från proportionalitetsprincipen som kräver en motivering, i detta fall en vetenskaplig sådan, och inte vaga gissningar.

Överklagande ingett den Republiken Österrike av 6 februari 2023 av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 30 november 2022 i mål T-101/18, Republiken Österrike mot Europeiska kommissionen

(Mål C-59/23 P)

(2023/C 104/24)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Republiken Österrike (ombud: M. Klamert och F. Koppensteiner, biträdda av advokaten H. Kristoferitsch)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Tjeckien, Republiken Frankrike, Ungern, Republiken Polen, Republiken Slovakien, Förenade Kungariket och Nordirland

Klagandens yrkanden

Republiken Österrike yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 30 november 2022 i mål T-101/18, Republiken Österrike mot Europeiska kommissionen, i dess helhet,
- i sin helhet bifalla talan i första instans om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2017/2112 av den 6 mars 2017 om åtgärd/stödordning/statligt stöd SA.38454 – 2015/C (f.d. 2015/N) som Ungern planerar att genomföra för att stödja utvecklingen av två nya kärnreaktorer vid kärnkraftverket Paks II (1),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike har åberopat fyra grunder för överklagandet.

Första grunden: Underlåtenhet att genomföra ett offentligt upphandlingsförfarande.

Den överklagade domen är rättsstridig, eftersom underlåtenheten att genomföra ett offentligt upphandlingsförfarande, i motsats till vad tribunalen funnit, påverkar förfarandet för statligt stöd och medför att det ifrågasvarande beslutet är rättsstridigt.

Andra grunden: Åtgärdens oproportionerliga karaktär

I den överklagade domen fastställs felaktigt att kommissionens proportionalitetskontroll var tillräcklig. Detta gäller särskilt eftersom det för det första är oklart vad stödåtgärden exakt består av och det för det andra inte har fastställts någon bidragsekvivalent.

Tredje grunden: Otillbörlig snedvridning av konkurrensen och skapande av en dominerande ställning på marknaden

Tribunalen har felaktigt funnit att det inte föreligger otillbörlig snedvridning av konkurrensen och skapande av en dominerande ställning på marknaden. Tribunalen har inte beaktat det faktum att stängningen av kärnkraftverket Paks I skulle leda till att energikapacitet blir tillgänglig, vilket är föremål för konkurrens på en liberaliserad energimarknad. Eftersom Paks I och II drivs parallellt längre än planerat kan de båda företagens oberoende inte garanteras.

Fjärde grunden: Otillräcklig definition av stödet

Tribunalen har felaktigt underkänt påståendet att stödslagen inte har definierats på ett adekvat sätt. Att det inte har genomförts ett förfarande för offentlig upphandling, att kostnaderna för skuldfinansiering inte har beaktats och att en bidragsekvivalent inte har beräknats talar för att stödnivån inte har fastställts på ett tillfredsställande sätt.

(¹) EUT L 317, 2017, s. 45.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 november 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal administratif – Luxemburg) – A, B, C, som rättsligt företräds av sina föräldrar mot Ministre de l'Immigration et de l'Asile

(Mål C-153/21) (¹)

(2023/C 104/25)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 189, 17.5.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 12 december 2022 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Ryanair DAC

(Mål C-380/21 (¹), INPS)

(2023/C 104/26)

Rättegångsspråk: italienska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 349, 30.8.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 december 2022 – NB mot Europeiska unionens domstol

(Mål C-774/21 P) (¹)

(2023/C 104/27)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

(¹) EUT C 198, 16.5.2022.